

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770-1987

Fq.Con.núm.33/27

IV Legislatura

Any 1995

Número 17

**Presidència
del Molt Honorable Sr. Joan Huguet i Rotger.**

Sessió celebrada dia 14 de novembre del 1995, a les 11 hores.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 2696/95, de l'Hble. Sr. Diputat Josep Ramon Balanzat i Torres, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a ajuda al desenvolupament a Eivissa. 494
 - 2) RGE núm. 2792/95, de l'Hble. Sr. Diputat Josep Ramon Balanzat i Torres, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a oferta no homologada normativament. 494
 - 3) RGE núm. 2796/95, de l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a homologació entre el títol de Mestre de València i el corresponent emès per la Conselleria de Cultura, Educació i Esports. 495
-

II.- PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) RGE núm. 2468/95, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a criteris per a l'elaboració de les directrius d'ordenació territorial. 496

2) RGE núm. 2445/95, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a reunió informal de ministres de turisme de la Unió Europea a Calvià. 506

III.- DEBAT DE PRESA EN CONSIDERACIÓ de la Proposició de llei RGE núm. 2401/95, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a modificació parcial de la Llei 3/1986, de 29 d'abril, de normalització lingüística. 509

EL SR. PRESIDENT:

Molt bon dia, senyores i senyors diputats. Començam aquesta sessió plenària amb el primer punt, que fa referència a preguntes.

Deman silenci, per favor, als senyors diputats.

I.1) Pregunta RGE núm. 2696/95, de l'Hble. Sr. Diputat Josep Ramon Balanzat i Torres, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a ajuda al desenvolupament a Eivissa.

La primera pregunta la formula el diputat Sr. Ramon Balanzat, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a ajuda al desenvolupament d'Eivissa. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Bon dia. Fa aproximadament dues setmanes vàrem sentir dir aquí a la vice-presidenta que l'any 1995 s'havien destinat una sèrie de milions a diferents organitzacions de les Illes, i entre altres coses va dir que a Eivissa s'havien destinat 13 milions de pessetes per a ajuda al desenvolupament. La pregunta és com han estat distribuïts aquests 13 milions de pessetes destinats a Eivissa per a ajuda al desenvolupament. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per contestar, té la paraula la Sra. Vice-presidenta.

LA SRA. VICE-PRESIDENTA DEL GOVERN (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Sr. Balanzat, els 13 milions han estat distribuïts a través d'una resolució de Presidència, on es concedia una subvenció de 13 milions a Zaire, a Índia i Perú. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Vol tornar a contestar, Sr. Diputat? Té vostè la paraula.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Moltes gràcies. Seria desitjable que la vice-presidenta pogués ser una mica més explícita i comentar, per exemple, a través de quines ONG s'han canalitzat aquests projectes i amb quines quantitats. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Vice-presidenta, vol contestar?

LA SRA. VICE-PRESIDENTA DEL GOVERN (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Sí. No hi tenc inconvenient. A través del Bisbat, de la Diòcesi missionera d'Eivissa, i va ser la Diòcesi missionera d'Eivissa la que va en repartir a Zaire, per al projecte d'electrificació del dispensari, maternitat i infermeria; a Índia, per a formació d'adults aborígens, i a Perú, per a alberg per a formació de promotors i salut, dotació de material d'un dispensari. No tenc inconvenient a fer-li arribar la resolució. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.2) Pregunta RGE núm. 2792/95, de l'Hble. Sr. Diputat Josep Ramon Balanzat i Torres, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a oferta no homologada normativament.

Concloso la primera pregunta, passam a la segona, que també formula el diputat Josep Ramon Balanzat, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a l'oferta no homologada normativament. Té vostè la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Aquesta pregunta fa referència, com crec que se'n pot desprendre, a l'oferta turística il·legal, i ve arran que fa aproximadament una setmana o deu dies va sortir en el *Diario de Ibiza* que el conseller de Turisme del consell insular, Sr. Palau, deia que es pretenia per part del Govern legalitzar 20.000 places, utilitzava aquest eufemisme que ara utilitzat el Govern d'"oferta no homologada normativament", és a dir, oferta il·legal. Per tant, això ens preocupa molt i volíem saber quines mesures pensa prendre el Govern en relació amb aquesta oferta no homologada normativament. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Vice-presidenta...?

LA SRA. VICE-PRESIDENTA DEL GOVERN (Rosa Estaràs i Ferragut):

Em sap greu. És una qüestió d'ordre. El conseller de Turisme és avui a Londres, però té interès a respondre-la personalment. Demanaria l'ajornament per al proper dimarts.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Jo demanaria que, quan hi hagués un cas d'aquests, i si s'ha fet, no ha estat vist per la Mesa, es fes arribar abans..., perquè la pregunta està formulada, no obstant açò, serà ajornada per al pròxim plenari, Sr. Diputat, però també inst a tots els diputats o als membres del Govern que quan s'hagi de fer un ajornament d'una pregunta no esperin que sigui ja plantejada en plenari. Moltes gràcies.

I.3) Pregunta RGE núm. 2796/95, de l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a homologació entre el títol de Mestre de València i el corresponent emès per la Conselleria de Cultura, Educació i Esports.

Passam a la tercera pregunta, que formula el diputat Sr. Andreu Crespí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a homologació entre el títol de mestre de valencià i el corresponent emès per la Conselleria de Cultura, Educació i Esports. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies, Sr. President. Voldríem saber, el Grup Parlamentari Socialista i aquest diputat, quines gestions té previst fer la conselleria per tal que aquest fet que, si més no, provoca dificultats a aquests professors que des d'aquesta comunitat es puguin traslladar a la Comunitat valenciana i no els hi és reconegut de manera integral la titulació que aquí expedim, mentre que en sentit contrari així es fa. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (Bartomeu Rotger i Amengual):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Crespí. No sé si el president em permetrà contestar minuciosament aquesta pregunta perquè les gestions, no les que es faran, les que s'han fetes, són bastants. De totes maneres, li'n diré les fites principals i el resultat final. La primera, és que dia 5 de febre del 88 es varen reunir aquí els tres consellers, la consellera i els dos consellers de València Catalunya, per fer l'homologació de les titulacions corresponents, i hi varen fer un acord, de tal manera que dia 10 de febrer, en compliment d'aquest acord del mateix any, del 88, nosaltres vàrem treure l'ordre de conselleria corresponent i Catalunya també, però València, no. Davant d'aquesta qüestió, hi vàrem insistir, els vàrem recordar que era necessària per qüestions d'acord, fins que l'any 90, davant el fet que encara no havia publicada l'ordre, la Generalitat Valenciana, es va fer un escrit on es demanava, en funció de l'article 1.2 de l'ordre de la conselleria de 27 de novembre del 89, la reciprocitat, que nosaltres atorgàvem les homologacions corresponents, però ells, no, i els ho vàrem demanar per escrit ja, tampoc no ens varen contestar, de tal manera que per pressions ja lògiques del Magisteri, del professorat d'aquí, nosaltres, unilateralment..., unilateralment, no, d'acord amb el que vàrem subscriure el 88, l'any 93, vàrem decidir donar les titulacions, que no hi hagués problemes, les homologacions, i evidentment vàrem demanar una altra vegada que ells també ho fessin. Vàrem adreçar una carta, un escrit, dia 18 de març del 93 al Sr. Andreu López Blasco, conseller de Cultura, i finalment l'any 94, cap a l'agost del 94, varen reconèixer en una ordre de 24 d'octubre del 94 de la Generalitat Valenciana homologar totes les titulacions corresponents a la Junta Avaluadora de Català de les Illes Balears, era una passa important. Hi va haver una impugnació d'aquesta ordre, però el Tribunal Superior de València els va donar la raó, això vol dir que la va "validar", i això és en vigor. I finalment, li puc dir que, malgrat encara no hi hagi la reciprocitat expressa que hi hauria d'haver, perquè és l'acord al qual vàrem arribar, tots els certificats -i perdoni'm, Sr. President, dos minuts més- que hi ha corresponents a la Junta Avaluadora de Català queden reconeguts a València, una; dues, a través de la Universitat de València, qualsevol llicenciatura o reciclatge fet aquí, a Balears, automàticament és homologat a través de la Universitat de València, això vol dir que indirectament no hi ha cap conflicte. Qualsevol problema que hi pugui haver, resolt; la veritat és aquesta, no s'ha creat cap conflicte, però sí que encara, al meu entendre, hi ha un buit que s'ha de reconèixer i sobre el qual insistim constantment. Li he donat simplement unes petites fites per veure tot el procés que hi ha hagut, Sr. Crespí. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

En nom de la resta de la cambra, coneixia jo totes aquestes gestions. Les hi agraesc, perquè ens ha informat a tots a la millor d'unes feines que no coneixíem. No obstant això, no m'ha contestat concretament sobre text estricta de la meua pregunta, és que fa referència al títol de mestre de català, no a les titulacions universitàries ni a les que dona la Junta Avaluadora, és en el títol de català on, per part de la Generalitat Valenciana, no s'ha produït el compliment d'un acord que jo crec que molt satisfactòriament es va signar un dia, per voluntat dels consellers de les tres institucions, i jo crec que ja seria hora que representants de Catalunya i de la comunitat autònoma nostra fessin veure a la Generalitat Valenciana que cal complir amb els pactes i que als professors, sobretot als seus professors que fan el reciclatge aquí, quan tornen a València se'ls la reconegui, l'homologació. Jo crec que és un deure que tenim nosaltres, defensar la validesa de les titulacions que per part de la universitat, de la conselleria i del Ministeri d'Educació financen, que se'ls doni el reconeixement que els correspon. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller, molt breument (...).

EL SR. CONSELLER DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (Bartomeu Rotger i Amengual):

Gràcies, Sr. President, seré molt breu. Evidentment, nosaltres no podem aconseguir que la Generalitat Valenciana, que és autònoma, faci o desfaci una cosa, nosaltres li estam demanant la reciprocitat. De totes maneres, vull dir clarament que de fet i pràcticament no hi ha cap problema, ni n'hi haurà, i que qualsevol cas que se'n pugui produir, serà resolt. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

II.1) Proposició no de llei RGE núm. 2468/95, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a criteris per a l'elaboració de les directrius d'ordenació territorial.

Passam al segon punt de l'ordre del dia, que fa referència a proposicions no de llei. La primera és la presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a criteris per a l'elaboració de les directrius d'ordenació territorial. Per fer-ne la defensa, té la paraula el Sr. Balanzat.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Els Verds hem presentat aquesta proposició no de llei perquè quasi vuit anys després dels terminis establerts a la Llei d'ordenació territorial d'abril del 87, continuam sense comptar amb unes directrius d'ordenació territorial que permetin planificar els usos del territori en funció e la disponibilitat de recursos de tota casta. Mentrestant, diversos plans directors sectorials ja han estat aprovats, com el de residus sòlids urbans, ports esportius, Pla d'ordenació de l'oferta turística de Mallorca, estan pendents de ser aprovats definitivament el Pla de carreteres i *ports* de Menorca i d'Eivissa i Formentera; n'han iniciat la tramitació el Pla hidrològic, pla de comerç, pla de pedreres o aquesta tramitació és a punt d'iniciar-se, com és en el cas del Pla energètic. D'aquesta forma, els diferents plans directors sectorials no se supediten a unes directrius d'ordenació territorial que encara esperam, tal com ho preveu la Llei d'ordenació territorial. Els plans sectorials es converteixen així en directrius encobertes, els quals condicionen continuant amb una política de fets consumats. Les conseqüències d'aquesta política de fets consumats són el "sobredimensionament" de les infraestructures i l'extensió urbanística sense una visió global de cap on volem i on podem anar, en funció de la disponibilitat de territori i de recursos de tota casta. L'endarreriment en la promulgació d'un pla de directrius d'ordenació territorial no és tan sols un clar incompliment de la Llei d'ordenació territorial de les Illes Balear, sinó que també contribueix al desastre urbanístic i a la degradació ambiental, precisament allò que es volia evitar.

És per això que hem volgut precisament que aquest tema sigui objecte de la nostra primera iniciativa parlamentària. Per exemple, en absència d'una ordenació del conjunt de l'illa, els diferents planejaments municipals a Mallorca contempen un sostre de població de més de dos milions d'habitants, en un moment en què la pressió immobiliària del turisme residencial augmenta, l'últim cas n'és el projecte dels Canons a Artà, per exemple, o a Eivissa, on aquests plans preveuen poder triplicar el sostre de població. Així, els objectius de la Lot, expressats en el seu article 1.c), que parla de la compatibilitat del procés de desenvolupament del sistema productiu en la urbanització i en l'ordenació turística amb la racional utilització dels recursos naturals, sobretot pel que fa al litoral, als recursos hídrics i al paisatge, hi queden desvirtuats, aquests objectius. Els Verds, per tant, defensam una ordenació global del territori que posi fre a l'extensió urbanística i turística sense límit, s'ha d'aturar la construcció lligada a l'especulació turística i urbanística i "redimensionar" el sector a la baixa i reorientar la seva activitat cap a l'esponjament de zones degradades. L'extensió d'equipament socio-culturals per a la població resident, les petites obres per particulars i la potenciació d'un sector públic de l'habitatge rellevant.

Per tots aquests motius, Els Verds instam el Govern que iniciï la tramitació de les directrius d'ordenació territorial en un termini màxim de sis mesos i que mentrestant se suspengui la tramitació i l'aprovació definitiva dels diferents plans directors sectorials, els planejaments municipals, els plans parcials previstos pels planejaments però encara no iniciats i les noves llicències d'establiments turístics.

Aquestes directrius, per complir amb la necessitat de compatibilitzar el procés de desenvolupament amb la utilització racional del recursos naturals que imposa l'article 1.c) de la llei que abans he esmentat, ha d'assumir el caràcter limitant del territori i els recursos a les nostres illes. A les Illes Balears el territori, l'aigua i l'energia són factors limitants.

Actualment, en el cas de Mallorca, la tercera part del litoral i un 80% de les platges està ja ocupat per urbanitzacions turístiques o per segones residències, la sobresaturació del litoral es torna en contra el propi sector turístic en destruir allò mateix que ofereix, un entorn agradable, i fa que augmenti la pressió urbanística a les zones interiors i muntanyoses. Aquesta pressió urbanística a zones encara poc castigades per l'excés de consum de territori pot dur a repetir els errors del passat a zones encara poc afectades per una pressió urbanística i turística insostenible.

En el cas de l'aigua, a pesar de les conseqüències de la sobreexplotació d'aqüífers que provoca la seva salinització, no s'ha assumit el seu caràcter limitant, perquè es pot fabricar a plantes potabilitzadores d'aigua de mar o amb importació en vaixells, però aquesta fugida cap endavant imposa costos creixents que repercuteixen en tota la població i és ecològicament insostenible en no fer front a les causes dels problemes d'aigua a la nostra terra.

La gairebé absoluta dependència energètica de l'exterior fa que només es prengui l'energia com a factor limitant quan es parla de la necessitat de construir noves centrals per permetre que l'actual model pugui continuar indefinidament, però la constatació científica del canvi climàtic produït pel consum de combustibles fòssils amb les seves conseqüències d'elevació del nivell del mar i augment de la sequera estival, especialment preocupants a territoris insulars mediterranis, haurien de fer-nos considerar que la capacitat del medi per absorbir el diòxid de carboni és un factor limitant per al nostre desenvolupament. En lloc d'adequar les infraestructures a una demanda creixent, la qual cosa l'estimula en funció de les noves possibilitats que ofereix, l'objectiu de les directrius d'ordenació territorial ha de ser limitar la demanda de territori i recursos, atès el seu caràcter limitat i limitant.

Per aquests motius, Els Verds proposam els següents criteris per a l'elaboració d'unes directrius que ja no poden esperar més: Primer, les directrius d'ordenació territorial hauran d'assumir l'objectiu de diversificar la nostra economia per fer-la menys dependent d'un monoconreu turístic que pot destruir allò mateix que ofereix i que depèn de factors que no controlam. Segon, el conjunt dels planejaments municipals haurà de tenir en compte un sostre demogràfic per a cada una de les illes, el sostre de població a quinze anys vista no hauria de superar el 15%, i s'ha de fixar un límit d'una plaça turística per cada dos habitants de dret, aprofitant la baixa d'hotels i apartaments obsolets, per reduir places. Tercer, reequilibri territorial entre les zones litorals "hiperturístiques" i "hiperurbanitzades" i a les zones rurals interiors amb una població envellida i una agricultura en declivi, mitjançant la creació d'un fons de compensació interterritorial destinat a equipar adequadament els municipis interiors, per evitar el desequilibri que també es produeix entre els nuclis històrics i les zones turístiques litorals, les inversions públiques en els municipis costaners han de potenciar la recuperació dels nuclis històrics. Quart, comarcalització i descentralització dels equipaments i serveis a fi de reduir les necessitats de transport i crear proximitat; per començar, s'han de crear empreses de reciclatge dels residus d'àmbit comarcal, a partir de les mancomunitats que ja existeixen, com la del Raiguer, el Pla, etc. Cinquè, la planificació de les infraestructures ha de seguir un enfocament de gestió de la demanda, les nostres illes no poden "dimensionar" ofertes cada cop que hi hagi pressions via demanda. Sisè, impuls a una xarxa de transport de mínim impacte ambiental i donar prioritat al transport públic dins el conjunt del sistema de transport i potenciar el ferrocarril. Setè, la consolidació del sòl urbà existent ha de tenir prioritat absoluta davant la creació de nou, la recuperació i consolidació de solars buits ha de tenir prioritat en els distints planejaments municipals en front de la nova construcció; per reduir sòl urbanitzable s'hauria de declarar la caducitat dels plans parcials no executats. Vuitè, fixar la parcel·la mínima edificable en sòl rústec en 15.000 metres quadrats, els diferents planejaments municipals podran incrementar aquesta superfície mínima en funció de criteris com la disponibilitat d'aigua i la fragilitat del paisatge. Novè, supeditar l'aprovació de nous plans parcials a la disponibilitat sostenible d'aigua; la potabilització d'aigua de mar amb combustibles fòssils no es considerarà una font sostenible, l'aigua de mar és inexhaurable, és veritat, però la capacitat de l'atmosfera per absorbir el diòxid de carboni que genera el consum d'electricitat és limitada. Desè, es promourà la modificació de la Llei de camps de golf a fi de prohibir la construcció de nous camps de golf, encara que s'hagin de regar amb aigua depurada; els criteris de concessió de les aigües depurades han de donar prioritat als usos agraris i a la recàrrega d'aqüífers per contenir la intrusió marina. Onzè, s'han de modificar els requisits de les declaracions d'interès social i d'utilitat pública, que permeten edificar en sòl rústec i en els espais naturals, perquè siguin excepció i no norma, com passa ara. Dotzè, assegurar el control de la disciplina urbanística mitjançant la creació d'un organisme supramunicipal que vetlli pel seu compliment. Tretzè, fer més plurals i participatives les comissions insulars d'urbanisme, donant cabuda a l'oposició, sindicats, entitats ciutadanes i científiques i grups ecologistes. I per últim, revisar cada dos anys l'aplicació de les directrius d'ordenació territorial, en funció de l'evolució dels factors limitants, per tal d'assegurar l'adaptació d'aquestes directrius a unes circumstàncies sempre canviant.

Estam convençuts que, encara que amb una mica de retard, amb aquests criteris les nostres illes podran harmonitzar economia i ecologia, i ens assegurarem una gestió racional dels nostres recursos, cosa que permetrà a les futures generacions gaudir d'un lloc digne on viure i per ser visitat. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Intervencions dels altres grups parlamentaris; per part d'Esquerra Unida, té la paraula el diputat Sr. Grosske.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyors i senyores diputats. Malgrat no sembli que tinguem encara la fredor del matí i manca d'expectació per part dels mitjans de comunicació, estam davant d'una proposició no de llei d'una norma de calat polític. Les propostes que aquí es fan jo crec que són propostes que afecten d'una manera molt significativa i que toquen aspectes cabdals del desenvolupament estratègic de la nostra economia i del nostre territori. Independentment de les seves possibilitats d'aprovació, jo crec que la reflexió política sobre elles és, com a mínim, un bon exercici polític del que signifiquen conceptes com desenvolupament sostenible, que massa sovint són utilitzats en aquesta cambra d'una manera absolutament frívola i impròpia.

Entre d'altres coses, aquesta proposició no de llei tracta d'una estafa, no d'una estafa d'aquestes que es poden denunciar davant dels tribunals, sinó d'una estafa política, de la qual ha estat objecte aquesta comunitat autònoma en la mesura en què un precepte importantíssim contingut a una llei també molt important, com és la Llei d'ordenació territorial de l'any 87, ha estat incomplet d'una manera realment difícil de qualificar, des del moment en què unes directrius d'ordenació territorial que havien de ser presentades en el termini de vuit mesos a partir de l'aprovació de la llei, han passat vuit anys i encara som en el suma i continua i amb una promesa per part del Govern de la seva presentació i de l'inici de la seva tramitació per a l'any vinent, és a dir, aproximadament ens remetrem a nou anys de retard, que, així mateix, és retard.

Efectivament, això no es fa per casualitat, és a dir, no és un problema d'incompetència política o d'incompetència administrativa, això té un rerafons polític importantíssim que és permetre que el model de desenvolupament econòmic i territorial de la nostra comunitat continuï per les mateixes vies tradicionals sense que s'hi introduïssin els mecanismes d'ordenació i de planificació que apuntava l'esmentada Llei d'ordenació territorial. Això ha permès que tots els plans directors esmentats en la proposició no de llei s'hagin aprovat o se n'hagi iniciada la tramitació per un mecanisme absolutament excepcional en el marc de la Llei d'ordenació territorial, és a dir, el mecanisme de la seva tramitació, de la seva aprovació, fora de l'aprovació prèvia de les directrius d'ordenació territorial, que, en definitiva, els havien de servir de marc jurídic i de marc polític per a la seva aprovació. Per què? Perquè lògicament s'ha volgut que aquests plans directors fossin adaptables a les conveniències del moment, als interessos privats que hi havia en joc en cada moment i, en definitiva, perquè globalment considerat aquí, en aquesta comunitat, s'ha sacrificat a la perspectiva del negoci fàcil, a la perspectiva que la maquinària de generació de renda continuï funcionant de la millor manera possible, qualsevol altre criteri, qualsevol altre objectiu, que anàs en la línia de la planificació de recursos, de la planificació del territori i d'una orientació estratègica o de la dotació d'una orientació estratègica en el nostre model de desenvolupament.

Per tant, al contrari d'allò que en els debats d'investidura i en els debats de política general se'ns diu des del Govern, és a dir, al contrari d'allò que seria un model econòmic ecològicament sostenible o un eco-desenvolupament. En aquest sentit, i per aquesta introducció, supòs que s'entén que des d'Esquerra Unida estam d'acord amb aquesta proposició no de llei, i deixam clar que, efectivament, aquests catorze criteris que s'apunten per a l'elaboració d'aquestes directrius d'ordenació territorial són una bona lliçó del que significaria un model de desenvolupament ecològicament sostenible, que significaria lògicament la correcció del monoconreu turístic, el reequilibri territorial, la descentralització i comarcalització dels serveis i de les infraestructures, polítiques de gestió de demanda, polítiques de gestió de demanda a l'hora de planificar l'oferta de determinades qüestions, la prioritització del transport públic, la protecció del sòl rústec, mesures efectives en matèria de disciplina urbanística, la modificació de la Llei de camps de golf, la consideració de l'aigua com un recurs a tenir en compte des del punt de vista del sosteniment del creixement, no com un producte de manufactura, com s'ha apuntat en qualque ocasió per part del president d'aquesta comunitat; en definitiva, hi insistim, una bona mostra d'allò que serien criteris per a un model ecològicament sostenible.

Hi notam a faltar alguna referència a una figura específica de la nostra comunitat, com és la reserva de biosfera de Menorca, que és un fet singular que probablement hauria d'haver estat objecte d'atenció en aquesta proposició no de llei, i simplement manifestam la nostra reserva respecte del punt dos, en definitiva, al criteri segon d'elaboració d'aquestes directrius d'ordenació territorial, que es planteja en aquesta proposició no de llei.

Pensam des d'Esquerra Unida, i així ho hem denunciat d'una manera continuada i en moltes ocasions, que són criticables aquests planejaments urbanístics, ja siguin municipals o d'altre àmbit, que preveuen creixement demogràfic desmesurats i que, en definitiva, suposarien, en la seva concreció pràctica, una desfiguració total de la nostra comunitat com a model ecològicament sostenible. Hem dit també en reiterades ocasions que és necessari una limitació i una disminució efectiva de les places turístiques a la nostra comunitat, per dos criteris: un, per evitar l'impacte d'aquesta activitat sobre el medi, i segon, per reequilibrar el conjunt de la nostra economia. El que passa és que si això s'hagués apuntat així en la proposició no de llei, és a dir, com a criteris, no hi hagués hagut cap problema, però, efectivament, a la proposició no de llei s'hi quantifiquen aquestes limitacions quant a sostre de població i a limitació..., més ben dit, minva de les places turístiques, s'hi quantifiquen i, a més, es donen terminis concrets, com és aquest termini de quinze anys.

Jo crec que les dades quantificades que s'aporten en aquesta proposició no de llei o no van acompanyades, o no hi responen, d'un estudi seriós del que això significaria en termes econòmics i socials o no s'han aportades les dades d'aquest estudi del que això significaria en termes econòmics i en termes socials, és a dir, arribar a aquest *ratio* de població/plaça turística en el termini que aquí s'assenyala, de quinze anys. La veritat és que tenim els nostres dubtes que el cost econòmic i el cost social de l'assoliment d'aquestes fites fos un cost assumible, en tot cas, no ho sabem, no ho sabem perquè l'assenyalament d'uns objectius concrets i tan quantificats com això, jo crec que requeririen prèviament, per un pur i estricte problema de rigor, d'aquests estudis previs. Per tant, en aquest sentit, nosaltres ens abstindríem en aquest punt i demanaríem una votació separada, en la mesura en què fos possible, perquè aquest criteri es votàs separatament, perquè, en definitiva, hi insistim, per rigor, necessitaríem dels estudis demogràfics i econòmics que avalassin aquesta quantificació. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, té la paraula el diputat Sr. Antoni Alorda.

EL SR. ALORDA I VILLARRÚBIAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. El Grup Nacionalista-PSM també ens sumam a allò que s'ha dit fins ara i deploram aquest incompliment de la llei per part del Govern i les seves conseqüències, com han denunciat, com dic, aquells que m'han precedit en l'ús de la paraula. Lamentam, a més, aquesta percepció minusvalorada que sembla que en té el Govern o aquelles darreres declaracions del conseller d'Obres Públiques sobre un instrument que per a nosaltres és imprescindible per a l'ordenació territorial de l'arxipèlag.

Per això, donarem suport a la proposició, sense entrar, però, en el detall de l'anàlisi dels criteris, atès que entenem que aquest debat s'haurà de suscitar amb més elements de judici en discutir les directrius presentades pel Govern, atès que seran resultat d'uns estudis que s'hagin realitzat amb moltes més dades, que creim que seran enriquidores i necessàries per poder-s'hi pronunciar a fons. Tan sols vull avançar en aquest moment que el nostre grup comparteix la filosofia que traspua els criteris defensats pel Sr. Balanzat, i en tot cas, com dic, les matisacions i afegitons que naturalment hi faríem, els reservam per a més endavant.

Tenim present que és sobretot en aquest segon punt, en la concreció que presenta la proposta, on caldrien unes dades més acurades per poder-s'hi pronunciar adequadament i amb coneixement de causa. És per això que si se'n proposa aquesta votació separada, nosaltres ens abstenem en aquest punt segon. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la diputada Sra. Joana Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades i senyors diputats. Coincidim amb la necessitat i amb la urgència de l'elaboració de les directrius d'ordenació del territori i també, evidentment, amb les denúncies de tantes promeses incomplertes respecte dels terminis per a la seva realització. Una promesa que, evidentment, ha passat de vuit mesos a vuit anys, que s'inicià en el primer debat d'investidura l'any 83 i que s'ha anat successivament allargant; el Sr. Saiz ens assenyalava que a principis de l'any 93, el Sr. Reus, que a mitjans del 95 i el president de la Comunitat Autònoma, que a principis de 1996. L'incompliran una altra vegada? És necessari, per açò, elaborar uns criteris, és oportú políticament aprovar aquests criteris que el Grup Mixt ha presentat avui? L'incompliment, ens ho temem, aquesta vegada també està cantat; ho sentim per la credibilitat del president del Govern, que comença malament, amb tantes promeses que va fent i que per ara totes es van incomplint, de canvis d'actitud; i ho creim perquè quan sol·licitam el document orientatiu sobre les directrius d'ordenació territorial que el Govern ha elaborat, la resposta és clara: ens trobam en la darrera etapa de la primera fase. És a dir, que encara som enrera, encara elaboram el diagnòstic final com a confluència, ens diu el Govern, de tres eixos, un dels quals és el reconeixement dels programes de política i acció de la Comunitat Europea en relació amb medi ambient i desenvolupament sostenible. Açò sí que creim que és important. És important perquè el reconeixement de l'acció de la feina que ha fet la Unió Europea, de les resolucions existents a la Unió Europea sobre desenvolupament sostenible marquen perfectament quins són els criteris que una ordenació del territori ha de tenir en compte a hora de planificar. I és potser a partir d'aquests criteris elaborats per la Unió Europea on a més de qüestions urbanístiques s'inclouen qüestions d'energia, de turisme, de transports, d'establiments comercials, de defensa del litoral, etc., etc., tot un munt de confluències que tenen una ordenació especial sobre un territori concret, creim que és, repetesc, molt més correcte, perquè la seva proposta és verda, és molt verda, i no precisament en el sentit ecològic, és verda perquè li manca el rigor que implica fer una proposta legislativa, perquè li manca la responsabilitat que implica el Govern a les institucions i, repetesc, li manca la verdor ecològica de la gent que treballa amb el medi ambient. I li concretaré les qüestions.

Per una banda, fer propostes legislatives implica un nivell de responsabilitat i de rigor que evidentment no es pot excusar només en el fet de voler la utopia o de ser nou al si d'una cambra, qüestions, evidentment totalment lícites, però que hem de tenir en compte a hora d'aprovar determinades qüestions a la vella dialèctica entre la utopia i el pragmatisme, és a dir, què és, quin és el projecte polític que volem i com hem de transformar aquesta realitat respecte dels objectius establerts dins un programa, en aquest cas, de directrius d'ordenació del territori. Tot açò amb un objectiu molt clar, millorar la qualitat de vida de tots i millorar i mantenir un nivell de benestar per a tots els ciutadans.

I açò no es compleix en dos punts, el primer, com es poden sostenir tots els planejaments municipals? Se n'adona que suspent tot els planejaments municipals també se sosté la possibilitat de construir habitatge social?, si se sostenen els plans parcials no iniciats sense especificar que són a zones o a desenvolupaments turístics, estan també possibilitant qualsevol desenvolupament normal de la vida a un poble o a una ciutat.

Tampoc, quan parlen de sosteniment demogràfic, al segon punt, una plaça turística per cada dos habitants de dret, s'han de quantificar les qüestions que es demanen, fer números i saber si és possible tornar enrera a aquest nivell. Hi estariem d'acord si es plantegés, com plantegen els programes europeus, la necessitat de determinar la necessitat d'acollida turística de cadascuna de les Illes, estariem d'acord que quan parlessin de limitacions, parlessin de limitacions de nous creixements turístics, estariem d'acord perfectament que, i açò no es contempla a la seva proposta, a les zones costaneres al litoral no se n'hauria d'aprovar absolutament cap més de pla parcial, i que fins i tot els plans parcials aprovats amb pla d'etapes caducat haurien de ser objecte de revisió, d'acord amb aquesta capacitat d'acollida turística de cadascuna de les Illes. I a partir d'aquí plantejar la revisió d'un creixement turístic totalment al marge de la comptabilització dels nostres recursos naturals. Però açò, evidentment, i ho vull repetir, en absolut no es pot confondre amb suspendre planejaments municipals o amb sostenir plans parcials lligats, a voltes, amb el desenvolupament de les ciutats i, repetesc, fins i tot en qüestions d'habitatge social.

També he assenyalat que passant de la utopia d'aquestes dues propostes, aterram en una manca de funció, de responsabilitat política importantíssima. Punt 12, lluita contra la indisciplina urbanística, qui ho ha de fer?, no sé si el regidor, però d'entrada ho plantegen a un òrgan supramunicipal, qui té la responsabilitat de donar llicències, té la responsabilitat també, en primer lloc, en la disciplina urbanística, en el seu control i evidentment s'han de crear òrgans de coordinació, d'ajut o del que faci falta, però assumint les responsabilitats, tots i cadascun, dels que som a cada lloc del govern, municipal, consells insulars o Govern de la Comunitat Autònoma.

La participació en les comissions insulars d'urbanisme, evidentment l'oposició té tot el dret, i així ho hem defensat, de participar en la competència d'urbanisme dels consells insulars, perquè des del Grup Socialista hem defensat sempre i continuam defensant que la transferència és del consell insular i que, per tant, ha de ser el consell insular qui, en proporció i en representació com a resultat d'unes eleccions democràtiques, han de decidir quina és la política urbanística a cadascuna de les Illes. Però bé, açò és una qüestió i l'altra qüestió és que també participin a decidir sindicats, ecologistes, investigadors, qui vulgui, està molt bé a nivell de participació, però també, els que sortim a unes eleccions, hem de donar comptes als nostres ciutadans de quina és la política que nosaltres exercim, i no podem difondre ni podem difuminar cap responsabilitat de donar llicències, d'aprovar planejaments o sigui quina sigui la competència d'urbanisme o consell insular de difuminar-ho dins tot un munt de participació que evidentment és important, que s'han de realitzar mecanismes informatius, com vulgui, però no en l'acte del Govern. Hem de separar i hem d'assumir les responsabilitats, quan ens presentem a unes eleccions, hem de dir: "nosaltres hem votat açò", i quan guanyes unes eleccions evidentment tens la responsabilitat d'exercir quin és el programa urbanístic que vols tirar endavant a cadascuna de les Illes.

Però així i tot li he dit que fins i tot hi havia propostes on havien fet curt, on hi mancava verdor ecologista, i també n'hi ha d'aquestes. N'hi ha, com per exemple quan parlen de sòl rústec, francament jo creia que havien ja deixat de banda que es poguessin construir habitatges unifamiliars en sòl rústec, 15.000 metres?, ve fixat per la llei. Nosaltres volem recordar que l'habitatge en sòl rústec és una qüestió totalment excepcional i sempre lligada a l'explotació agrícola, forestal o ramadera, sempre en benefici de preservar l'activitat agrícola del camp, enfront de l'especulació, enfront de la utilització del camp com habitatge, siguin les parcel·les de les mides que siguin, estan parcel·lant el camp, estan reduint la capacitat d'actuació agrària de tot el que és el món agrícola, i hi ha sentències molt clares, el sòl agrícola és per a una activitat agrícola, ramadera o forestal, tot el que són habitatges unifamiliars sempre han d'anar lligades a aquesta explotació, a l'activitat agrícola, i no, evidentment, possibilitar, obrir, el marge de dir, anem a convertir el camp en la ciutat.

També hi ha altres qüestions, les declaracions d'interès social i utilitat pública, crec que haguessin pogut fer una passa més. Vostè sap perfectament, per la poca experiència que té en aquest govern, que l'excepció per part del Govern de la Comunitat Autònoma és sempre norma general, i més quan es tracta d'incloure el que volen, per tant, no basta dir que ha de ser excepcional la declaració d'interès social i utilitat pública, crec que hem de fer una passa més i hem de dir que no impliqui mai modificació de l'ús del sòl, i bé, una altra qüestió també pendent, que són les caducitats que hi ha encara pendents damunt les declaracions d'interès social que es van donar abans de l'entrada en vigor del decret del Govern de la Comunitat Autònoma, que no han caducat mai i tenen patent de cors tota la vida. I açò són projectes que hi ha també damunt la taula per tirar endavant quan vulguin, perquè no caduquen, en contra de tota lògica administrativa i jurídica.

Camps de golf, a mi em sembla molt bé que es posicionin d'una manera molt clara en contra de qualsevol tipus de camp de golf, per tant, en aquesta qüestió no hem de modificar la llei, l'hem de prohibir i s'ha acabat, a nivell de qüestions de redacció. Nosaltres creim que hi hauria un posicionament diferent de dir no a l'oferta complementària d'un camp de golf al sòl rústec, evidentment, no a un rec amb aigua de qualitat, però, perquè no a un camp de golf públic dins el marc d'una ordenació de l'oferta turística per millorar l'oferta turística que tenim? Són qüestions que es poden plantejar o es poden pensar.

I ja acab, no tendrem massa temps d'entrar en altres punts que ens hagués agradat comentar, però, amb tota sinceritat, creim que estan millor tractats i desenvolupats aquests criteris de desenvolupament sostenible del que són les directrius ja establertes a nivell de la Unió Europea que van fer un esforç de debat a molts de partits polítics, de definir què era el terme de creixement sostenible, de sosteniment, i a partir d'aquí establir uns objectius i uns eixos de treball per a cadascuna d'aquestes àrees que he assenyalat al principi. Amb una redacció molt més acorda i jo crec que bastant més rigorosa que, en tot cas, s'hauria d'aplicar al que és el context insular de les nostres illes.

En tot cas, esperam que la Comunitat Autònoma, així com ens ha contestat el Govern de la Comunitat Autònoma, interpreti correctament aquests objectius establerts de sustentabilitat a través dels programes europeus i, en tot cas, des del Partit Socialista, l'animam que torni a presentar la proposta, si el Govern no compleix, una vegada més corregides i treballades aquestes propostes de criteris que es fan aquí, i que es valori d'alguna manera la correcció política, el rigor polític, la responsabilitat del Govern i evidentment en les qüestions on es pot avançar que s'avancin més. Per tant, l'animam que ho retiri, en tot cas ens abstenem, perquè creim que és tot un paquet global de criteris i que no té sentit fer unes valoracions per separat i, repetim, no són unes valoracions ni que surtin de la realitat global ni tan sols són suficientment verdes per ser presentades per un partit verd.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el diputat Sr. José María González i Ortea.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente. Sras. y Sres. Diputados. Sr. Balanzat, después de lo que le acaban de decir, de la pasada que le han dado, yo no sé si ya tenía que salir aquí, porque realmente le iba a repetir o, voy a tener que repetirlo, alguno de los argumentos que aquí se han expuesto y con los cuales coincido plenamente, y quizás alguno más espero poder aportarle alguna cuestión más.

En primer lugar, usted acusa al Gobierno de incumplimiento de la Ley de ordenación del territorio, lo cual no es exacto, pero empieza usted por hacernos una propuesta generalizada de unos objetivos que no son o no coinciden con los que marca la propia Ley de ordenación del territorio, o sea que usted plantea al Gobierno que no cumple la ley, pero yo voy a hacer una propuesta que tampoco la cumple, que es la propuesta que se nos ocurre a nosotros; en fin, puede ser mejor o peor, o más o menos valiosa, pero que, evidentemente, no coincide con la ley. Mire, yo creo que el Gobierno tiene que hacer las directrices de ordenación del territorio de acuerdo con lo que la propia ley dice, marca sus objetivos en el artículo 1, y después, durante el desarrollo del artículo 11, explica la forma de desarrollar esos objetivos.

Nosotros estamos en eso, las directrices yo creo que también, porque ahora ya hay una documentación; es decir, aparte de haber un compromiso, un compromiso del propio Presidente del Gobierno de que, creo que es en septiembre del año que viene, tendremos el avance de directrices, hay también ya cosas que se han hecho, se ha presentado un análisis, diagnóstico, hipótesis de modelo territorial que próximamente creo que se va a publicar y, según cuenta el conseller responsable, será presentado ante esta Cámara próximamente; pero que ya ha sido presentado públicamente con exposiciones en los dos sentidos, exposiciones públicas y exposiciones verbales sobre esas hipótesis, análisis y diagnóstico del modelo territorial.

En cuanto al retraso en las directrices, la verdad es que en los muchos años que ya llevo aquí y en las muchas veces que hemos discutido este tema de las directrices, siempre he venido sosteniendo que me parecía prudente y razonable utilizar la vía de la Disposición transitoria única para ir elaborando todo un conjunto de criterios que permitieran desarrollar planes directores sectoriales. Es verdad que en eso hemos tenido muchos debates con grupos de oposición, que no lo veían así o no lo aceptaban. Pero, a mi juicio, tal vez la Ley de ordenación del territorio hubiera sido más prudente que hubiera planteado el tema en esos términos. Fíjese, creo que las directrices de ordenación del territorio, partiendo absolutamente de cero, primero que creo que sean de difícil realización; segundo que, necesariamente, deben de ser muy ambiguas, muy generales y, por consiguiente, poco útiles; de hecho, en toda España se ha tratado de hacer o directrices o planes directores territoriales, como creo que han hecho en Cataluña recientemente y, salvo ese plan director territorial de Cataluña y las directrices del País Vasco, que tienen una ambigüedad y una generalidad tal que han sido muy poco útiles, muy poco concretas, muy poco precisas, la verdad es que en el resto de las comunidades autónomas españolas no se ha llegado a materializar el tema éste de las directrices. Y, insisto que me parece que es mucho más útil ir elaborando criterios, que elabora esta Cámara, porque los criterios de los planes directores sectoriales los elaborada esta Cámara o, por lo menos, los aprobaba esta Cámara después de la discusión correspondiente, y en todos los casos a los que el Gobierno presentó, en todos los casos que yo recuerdo, se han incorporado siempre criterios propuestos en la Cámara por los grupos de oposición o por el propio grupo o grupos que en su momento apoyaban al Gobierno.

Por consiguiente, a partir ya de esos criterios y a partir de una serie de planes directores y a partir de otras cosas importantísimas, como la Ley de espacios naturales, por ejemplo o, como pueden ser el Plan de ordenación de la oferta turística, etc., a partir de esos criterios aquí elaborados y de esos planes, a mí me parece mucho más fácil ahora tratar de conjugar y de conformar unas directrices de ordenación del territorio que ya tienen una cierta cimentación, una cierta base. Desde luego nosotros, nuestro grupo, siempre hemos sostenido estos criterios o esa filosofía, de que quizás el argumento, la utilización de la Disposición transitoria única de la Ley de ordenación del territorio que ha permitido ir a los planes sectoriales con antelación a las directrices, que ha sido una buena política y que ha sido extraordinariamente útil. Lógicamente, esto, como todo, es discutible.

Y entrando ya en los criterios concretamente que nos presenta usted, los nuevos criterios que nos presenta, le tendría que decir lo siguiente: no estamos de acuerdo, en general, con ellos; no estamos de acuerdo. Los criterios, por ejemplo, el primero y el tercero, que los agrupa por razón un poco de materia, me parece que no son específico objeto de las directrices de ordenación del territorio: el primero habla de la diversificación de la economía, cosa que no parece muy propia de unas directrices de ordenación del territorio, y el tercero habla de la creación de un fondo de compensación interterritorial. Creo que ambos temas son, insisto, completamente ajenos a las directrices de ordenación del territorio.

El artículo 1, el apartado a) del artículo 1 de la Ley de ordenación define, como objetivo, conseguir una adecuada estructura espacial, tendente a conseguir un equilibrado desarrollo de las islas y de las comarcas de la Comunidad Autónoma. Una adecuada estructura espacial, pero no, lógicamente, a crear fondos, insisto, de compensación interterritorial o intermunicipal, etc.; que son unas medidas de gobierno, en todo caso, que no tienen su plasmación o no la deben de tener en unas directrices de ordenación del territorio, en donde lo importante es la adecuada estructura espacial de las diversas actividades.

En cuanto al punto segundo, que ha sido uno de los que más le han criticado, creo que aquí habría que significar dos cosas: la primera se refiere en cuanto a la población, en cuanto al número de habitantes de las islas, en cuanto al techo poblacional. La verdad es que usted propone aquí una cosa que es que a quince años vista no haya de superar el 15%; realmente esta propuesta es bastante aproximada a lo que está sucediendo; porque claro usted en la exposición nos dice que si el planeamiento prevé no sé cuantos habitantes, bueno, el planeamiento siempre tiene que ir por encima del número real de habitantes posibles, eso es evidente. Sin embargo, de los datos, precisamente de este análisis que se hizo en la conselleria y, como digo, nos anuncia el conseller que se presentará a la Cámara, convenientemente editado y publicado en breve, pero que estuvo en exposición pública en el Claustro de Sant Antoniet hace un par de meses o cosa similar, pues ya se hacía un estudio del crecimiento de la población; y en el crecimiento de la población en los años, creo recordar que eran 86 a 91 o 92 era del orden del 0'82% anual. Por consiguiente que en quince años el crecimiento de la población esté entre el 10 y el 15% pues es lo esperable, no hay en el panorama ninguna razón que justifique que eso se vaya a variar. Pero, lo más sorprendente es la segunda parte cuando fija una plaza turística por cada dos habitantes de derecho; porque, efectivamente, eso no nos justifica por qué. ¿Por qué una por cada dos habitantes, por qué no una por cada cuatro o por qué no dos por cada dos? Es decir, esto, realmente, no se apoya en nada, esto es una estimación que no sé si hace usted a partir del cálculo de las plazas turísticas, que también, en este momento, creo que están en este orden. Porque también de ese avance, de ese análisis, las plazas turísticas creo que en este momento son del orden de 380.000 en las cuatro islas, contando Mallorca, Menorca, Eivissa y Formentera. Por consiguiente, vienen a ser la mitad de la población, vienen a ser; no sé si por esa razón lo que usted quiere es decir, bueno, que no crezcan más las plazas turísticas; es decir que cualquier actuación turística nueva vaya a cuenta de que se elimine un número de plazas similar al que se crea, no sé si es eso lo que quiere, pero, en definitiva, parece un poco impropio fijar este número y obligar y condicionar ya las directrices de ordenación del territorio a cumplir con una cifra, que realmente son las propias directrices las que tienen que buscar elementos de juicio para dar.

Bien, en cuanto al punto cuatro, creo que está clarísimamente fuera del ámbito de las directrices. Dice usted que para comenzar se han de crear empresas de reciclaje de residuos de ámbito comarcal a partir de las mancomunidades que ya existen, como la del Raiguer del Pla, etc. La verdad es que yo tampoco creo que las directrices de ordenación del territorio tengan que crear empresas de reciclaje, creo que las empresas de reciclaje se crean por otros mecanismos, entre otros, desde luego, por el mecanismo de la oferta y la demanda. Otra cosa es que la Administración, las diferentes administraciones impulsen o creen una oferta, o una demanda mejor dicho, que ... una determinada oferta, pero insisto, eso no es tema en absoluto de las directrices.

En cuanto a los puntos quinto y sexto, que se refieren al transporte, y aunque no lo dice, en definitiva, se refieren a que, bueno, sí dice lo de los trenes y luego habla de transporte público no contaminante y que la oferta no tiene que seguir a la demanda. Mire, creo que en materia concretamente de infraestructuras de transporte la situación de las islas es claramente deficitaria, tremendamente deficitaria; eso hace que la circulación, en definitiva, por las redes de carreteras de las islas, sea cual sea la Administración de la que dependan, son, en general, incómodas, son, en general, inseguras y carecen de la capacidad suficiente para dar paso a los tráfico y a las demandas de tráfico. Eso es una situación que se tiene ya *per se*, y que está, como digo, absolutamente superada. Por consiguiente, que usted me diga: la demanda no tiene que variar en función de la oferta eventual; bueno, es posible, pero, sin duda, lo primero que tenemos que hacer es adecuar mínimamente o razonablemente la oferta a la demanda existente. Eso parece también fuera de toda duda, lo otro, bueno, se pueden decir cosas pero, en definitiva, creo que no va a hacer ningún favor a la Comunidad y al desarrollo de la Comunidad.

Y en cuanto a la red de transporte del mínimo impacto ambiental, mire, estoy convencido de que eso sólo se puede hacer con cambios tecnológicos y que los cambios tecnológicos hacen muchísimo más que 20.000 planes. Si ahora, finalmente, no sé si porque a los grupos internacionales les interesa o no les interesa el que no salgan determinadas tecnologías o porque realmente esas tecnologías no se han descubierto todavía, pero si se consiguiera, efectivamente, que, por ejemplo por medio de placas solares pudieran funcionar los vehículos, los coches o los autobuses, etc., creo que en el momento que esa tecnología fuera barata, cómoda y estuviera al alcance de todos, inmediatamente tendría una difusión tremenda. Es decir, el impacto sería tremendo, muchísimo mayor insisto que en lo que prescriba usted en 20.000 planes. Y que, claro, desgraciadamente, vamos a remolque de una cosa que ya no depende de la voluntad de un gobierno o de una administración de la Comunidad Autónoma, ni siquiera de una administración del Estado, vamos a remolque de las tecnologías que mundialmente van avanzando en un sentido u otro; creo que el avance en este sentido de tecnologías más limpias, el avance en eso es imparable y que en no pocos años, en todas las materias, en la producción de electricidad, en el transporte, etc., en general, habrá unos avances sustanciales. Pero, mientras esos avances no lleguen, nosotros, el papel lo aguanta todo y podemos poner lo que queramos en los planes, pero eso no se cumplirá.

En cuanto al punto séptimo, la prioridad absoluta de la consolidación del suelo urbano y, en general, del urbanizable, me parece bien y además se recoge, precisamente, en los objetivos contenidos en la Ley de ordenación del territorio. Lo de fijar la parcela mínima edificable en suelo rústico en 15.000 metros, tampoco estoy de acuerdo con este número, creo que según el territorio las parcelas tienen que ser de un tamaño o de otro, y que fijar una sola parcela para todo el territorio sin mayor contemplación, mayor estudio concreto del territorio, no es bueno. Para eso están las directrices, que lo estudien y que hagan propuestas concretas según las zonas.

En cuanto a la supeditación de la aprobación de nuevos planes parciales a la disponibilidad sostenible del agua, bueno, eso también se contempla, en general, en la Ley de ordenación del territorio, que dice claramente que, efectivamente, deben compatibilizarse los procesos de urbanización y ordenación turística con los recursos hidráulicos y de todo tipo. Está contenido en los artículos 1.c) y 11.k) -me han encendido la luz roja, voy un poco más aprisa de lo que quisiera-, pero en eso no hay problema.

En cuanto a la prohibición de campos de golf, mire, el consumo de agua en los campos de golf es mínimo. El consumo de agua depurada, el que no se quiera consumir agua depurada en campos de golf a mí me parece que es una posición puramente dogmática, es pura y absolutamente dogmática. Los campos de golf tienen diversas ventajas y, además, sería contradictorio el prohibir por completo los campos de golf con los objetivos de conseguir un turismo de más calidad, y con el objetivo también importante de ir paliando la estacionalidad, porque ambas cosas, los campos de golf proporcionan ambas cosas, como digo, un turismo de más calidad y una posibilidad de extenderse más.

Acabo enseguida, Sr. Presidente, un minuto por favor, pero es que son 14 propuestas y yo quisiera analizarlas todas en vez de hacer una cuestión de índole general. Voy muy rápidamente en la afirmación que hace usted en el criterio 11, de que se han de modificar los requisitos de declaración de interés social o de utilidad pública, etc., porque sean una excepción y no una norma como pasa ahora, yo no estoy de acuerdo con que esto sea una norma, sino que es una excepción y que se estudia caso por caso. Por consiguiente no estoy de acuerdo.

Los puntos 12 y 13, muy brevemente, en cuanto al control de la disciplina urbanística y la pluralidad de la participación en la Comisión Insular de Urbanismo, es obvio que eso es competencia de los consells insulares que organizan su reglamento. Y desde luego comparto completamente el criterio de la Sra. Barceló de que las organizaciones que no son políticas está muy bien que estén en órganos asesores, en ponencias técnicas o en los órganos asesores que se quiera crear, pero de ninguna manera en los órganos ejecutivos. La decisión tiene que corresponder a aquéllos que tienen que responder ante sus electores en una cuestión política. De manera que de ninguna de las maneras se puede acceder a tomar decisiones a través de unas organizaciones que no han pasado por la criba de unas elecciones, eso de ninguna manera, porque vamos, por ese camino fíjese dónde llegamos, ¿a la democracia orgánica? Se lo digo con toda claridad, yo supongo que usted no lo ha pensado muy bien, pero por ese camino llegamos a la célebre democracia orgánica. Yo creo que nos quedamos con la democracia ¿verdad? Dejamos lo de orgánica para otros tiempos y otras ocasiones.

Y, finalmente, el punto 14 es el más sorprendente de todos. El punto 14 es el más sorprendente de todos porque, fíjese, Sr. Balanzat, dice usted que se revisen las directrices cada dos años. Una revisión de directrices, que tiene que acabar aprobándose en el Parlamento, requiere como poco un año, se ponga usted como se ponga, un año. La revisión de directrices supone la revisión de planes directores sectoriales, porque están sometidos a las directrices, eso supone otro año, como poco. Y la revisión de los planes directores sectoriales suponen a su vez la revisión de los planeamientos urbanísticos, normas subsidiarias o planes generales. Total, se daría el caso curiosísimo, si esto se lo aceptáramos, si ello lo pusieran las directrices, Sr. Balanzat piénselo un poco, se daría el caso increíble de que cuando, por ejemplo los ayuntamientos están modificando su planeamiento para ponerlo de acuerdo con los planes directores sectoriales y con las directrices que se han aprobado hoy, resulta que ya las directrices tienen que estar cambiando porque ya no valen estas directrices, ya se están haciendo otras. Eso no se aguanta, Sr. Balanzat, no se puede hacer una revisión de directrices cada dos años, ni muchísimo menos.

Nada más, muchas gracias, y disculpe por el tiempo Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En torn de rèplica, té la paraula el Sr. Balanzat.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Gràcies, Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Bé, ràpidament, en primer lloc agrair als grups que han anunciat el seu suport, Esquerra Unida, PSM, simplement dir tant per a uns com per als altres sembla que hi ha alguns problemes en acceptar, i això reconec que pot ser discutible, el fet que amb uns criteris s'entri ja en unes quantificacions i tal; és possible que no sigui tal vegada el més adequat entrar a quantificar i que tal vegada hauria d'haver estat una qüestió posterior; en qualsevol cas accept que es vulgui votar per separat i que es vulgui fer això, perfecte. En qualsevol cas agrair el suport.

Bé, en relació al Grup Socialista i al Grup Popular, curiosament tots dos coincideixen en alguns aspectes, és a dir, coincideixen en no entrar en el que pretén ser aquesta proposició, que és uns criteris que siguin un marc, que siguin una filosofia que impregni aquestes directrius d'ordenació territorial; Els Verds hem volgut presentar aquesta iniciativa perquè no volem qualsevol directrius d'ordenació del territori. És a dir, està clar que n'hem de tenir i com que, sembla ser que aviat ja entraran aquestes directrius o aquest avanç de directrius entrarà en el Parlament, no són qualsevol directrius les que volem i, per tant, em sorprèn, especialment en el cas del Grup Socialista, que no vulguin entrar, és a dir, o s'escudin en qüestions formals, legalistes, competencials, per a no entrar a dir fermament que volen tenir aquest compromís realment. És a dir, el Grup Socialista ja sabem que en qüestions d'ecologia profunda són excessivament tímids, per dir-ho d'una manera molt suau, tema incineració és un, tema camps de golf i tal; però bé, em sorprèn que entrin en això.

Quan s'espanta la senyora Barceló de la suspensió de planejaments, òbviament, si la llei diu que les directrius d'ordenació territorial condicionen, han de condicionar tot el que ve després, és a dir, plans sectorials i planejaments municipals; és obvi que mentre s'estigui tramitant i estam parlant de sis mesos, no de sis anys, és obvi que cautelosament s'ha de suspendre tot aquest tipus d'activitat per veure com quedaran aquestes directrius, perquè no es faci una cosa contradictòria amb l'altra, és una cosa òbvia i de sentit comú; no pretén paralytizar res.

En qualsevol cas, els circuml•loquis, diguem, i l'apel•lació a la manca de rigor, crec que és simplement no voler-se comprometre clarament amb un compromís ecologista i proteccionista com el que pretén aquesta iniciativa. Curiosament dic amb això, coincideix una mica amb la postura del portaveu del Grup Popular, que també entra en disquisicions més formals o més legalistes; per exemple ha començat la seva intervenció dient que Els Verds diem el que ens pareix però que no ens atnem al que diu la Llei d'ordenació territorial al seu article 1; precisament, he esmentat aquest article 1.c), que diu que s'ha de compatibilitzar el procés de desenvolupament del sistema productiu, s'ha de compatibilitzar amb la racional utilització dels recursos naturals, sobretot en el que es refereix al litoral, als recursos hídrics i al paisatge. Això i només que això és el que pretenen aquests criteris que hem presentat, per tant, és absolutament coincident amb l'esperit de la Llei d'ordenació territorial.

I no entraré en qüestions ja típiques de camps de golf, que no els volen i tot això; evidentment ja esperava aquestes qüestions, però el que vull que quedi clar és que pot ser discutible aquest famós article 2 sobre si ha de ser a 15 anys vista, bé, reconec que és possible que això sigui matisable i sigui discutible, ho reconec i ho accept, cap problema; però vull que entenguin quina és la filosofia i l'esperit d'aquesta iniciativa: l'esperit és, hem de tenir ja un planejament global, hem de saber quines illes volem i cap on volem anar i això ens ho marcaran, vulguem o no, unes directrius d'ordenació territorial. Encara ens queden molts plans sectorials per aprovar, ja sabem que la meitat del camí ja l'hem perdut perquè els altres plans sectorials ja van endavant, per favor, encara som a temps d'esmenar aquest error i de fer unes directrius que siguin el més racionals possibles.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. El Portaveu d'Esquerra Unida té la paraula per contrarèplica.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Vull agrair al parlamentari d'Els Verds, al Sr. Balanzat, la flexibilitat demostrada i la comprensió respecte al criteri plantejat per Esquerra Unida en la seva intervenció sobre la dificultat d'aprovar uns criteris estrictament quantificats en temes tan importants com la previsió demogràfica en planejament i l'adequació o reducció de les places turístiques a la nostra comunitat. També dir-li i manifestar-li que lament no haver presentat una esmena que mantengués aquest criteris llevant aquesta quantificació que, per la seva rèplica, entenc que hagués estat acceptada pel Sr. Balanzat, i s'hagués pogut incorporar a la proposició no de llei.

I, per últim, reiterar-li la felicitació del nostre grup pel contingut polític de la proposta que, òbviament un allau de dificultats pseudo-tècniques no desmereixen en absolut. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Barceló, té vostè la paraula.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Sr. President, Sres. Diputades, Srs. Diputats. Sr. Balanzat, vostè ha presentat aquí una proposta amb 14 punts concrets i específics que es posen a votació, ben concrets i ben específics, ara surt i ens parla de l'esperit i de la filosofia de la seva proposta. Açò em recorda una intervenció del que abans era President del Consell Insular de Menorca que deia que les directrius s'havien complert en esperit, però que no s'havien traduït damunt el paper; açò en el darrer debat sobre el compliment de directrius. I açò em sona exactament igual, vostè presenta en esperit una proposta molt filosòfica i molt ecologista però damunt el paper concreta; concreta i parla de coses tan específiques com la parcel·la per fer habitatges en el sòl rústic. No ens ha de passar per verds amb aquesta proposta vostè, i açò és dur dir-ho a un partit verd, però és així. Vostès en aquest moment estan acceptant habitatges en el sòl rústic, per exemple, quan açò partits d'esquerres tenim superat des de fa bastant estona. Açò no són qüestions formals i açò no són coincidències

evidentment amb el Partit Popular, és la seva coincidència amb el Partit Popular en aquest cas el que ens preocupa, i ens preocupa evidentment que doni lliçons d'ecologia profunda quan no coneix les resolucions de la Unió Europea en matèria de creixement sostenible, açò ens preocupa més encara. Ens preocupa que no es conegui les directives, fetes des de l'any 92, on agafant el concepte de desenvolupament sostenible, se'n fa una definició i es diu: en matèria d'urbanisme, en matèria de turisme, de creixement, de ports esportius, de litoral, d'aigua, d'energia, d'infraestructures comercials, tot açò té una traducció especial damunt el territori, i són criteris de desenvolupament sostenible, i aquests criteris no els coneix. Com pot parlar d'ecologia profunda?

I crec que les qüestions són, han de ser, repetesc, rigoroses. Si vostè o qualsevol altre grup du una proposta de 14 punts específics perquè s'aprovi en aquest Parlament, no votam cap filosofia, votam 14 punts; i d'aquests 14 punts, repetesc, n'hi ha que evidentment no són, precisament, verds, i, el que ens preocupa a nosaltres evidentment és aquesta coincidència amb el Partit Popular en alguns temes, i açò vertaderament és bastant xocant. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. José María González i Ortea, té vostè la paraula.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Sí, gracias Sr. Presidente. Simplemente para lamentar que después del tiempo que he hecho perder a la Cámara y de abusar de su paciencia estudiando propuesta por propuesta y tratando de sintetizar algunos criterios, se despache toda la intervención diciendo que nos escudamos en cuestiones formales o legalistas o, como dice algún otro portavoz, hablando de cuestiones pseudo-técnicas, ahí queda eso. Es decir, hay que debatir, tenemos que traer criterios a debatir, es importantísimo los debates, estos temas son muy importantes, se lamenta incluso que haya pocos diputados cuando se debaten y después cuando se dan, y propuestas para discutir y debatir, se despachan con una frase. Yo creo que eso da una idea y una medida del peso específico que tienen algunas propuestas de esta Cámara y algunos que las discuten.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. I conclòs el debat passam a la votació. Per part del representant, si no record malament, del PSM, s'havia fet una proposta que hi hagués una votació per separat, o podem votar conjuntament tota la proposta? Sr. Alorda, té vostè la paraula.

EL SR. ALORDA I VILLARRÚBIAS:

Perdoni, pensàvem havíem recollit una proposta d'Esquerra Unida de votar per separat el punt segon.

EL SR. PRESIDENT:

Votam per separat, idò, el punt segon? Votarem, en primer lloc aquest punt, el punt segon de les propostes presentades pel Grup Parlamentari Mixt, per a després votar la resta conjuntament.

Sres. i Srs. Diputats que votin favorablement el punt número 2 d'aquestes propostes presentades, es volen posar drets per favor? Poden seure, moltes gràcies.

Vots en contra? Poden seure, moltes gràcies.

Abstencions? Poden seure i moltes gràcies.

Resultat de la votació: a favor, 1; en contra, 29; abstencions, 27. Per tant, queda rebutjada aquesta proposta número 2.

Passam a la votació de la resta de les propostes presentades. Sres. i Srs. Diputats que votin favorablement, es volen posar drets per favor? Poden seure i moltes gràcies.

Vots en contra? Poden seure, gràcies.

Abstencions? Poden seure, gràcies.

Resultat de la votació: a favor, 10; en contra, 29; abstencions, 18. Queden rebutjades també aquestes propostes presentades pel Grup Parlamentari Mixt amb la seva proposició no de llei.

II.2) Proposició no de llei RGE núm. 2445/95, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a reunió informal de ministres de turisme de la Unió Europea a Calvià.

I passam a la segona proposició no de llei que presenta el Grup Parlamentari Socialista, relativa a reunió informal de ministres de turisme de la Unió Europea a Calvià. Per fer la presentació d'aquesta proposta, té la paraula el seu portaveu Joan Marí.

Demana a la Sra. Secretària Primera de la Cambra que faci lectura d'aquesta proposició no de llei, que fa referència a les propostes.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

El Parlament de les Illes Balears manifesta el seu suport a què la cimera informal de ministres de turisme de la Unió Europea tracti de manera prioritària el turisme social. Dóna la benvinguda a les delegacions governamentals, empresarials i sindicals que es reuniran pròximament a la Comunitat Autònoma, i en vista a desenvolupar un programa de turisme social com a element de la política de benestar europea i la ... del turisme mediterrani. Insta el Govern de la Comunitat a prestar el seu ajut i la col·laboració per tal que la cimera turística de Calvià del proper mes de novembre constitueixi un èxit en el seu resultat i en la seva organització.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. MARÍ I SERRA:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Com poden veure, aquesta és una proposició no de llei que pensam que és perfectament assumible per tots els grups d'aquesta cambra perquè l'únic que pretén és que aquest parlament, d'una forma institucional i amb el màxim suport possible, doni la benvinguda a les delegacions governamentals i socials europees que es reuniran aquesta setmana en la nostra comunitat, i instar-los a treballar en la recerca d'un programa comú de turisme social europeu.

Aquesta cimera de Calvià és la culminació a les nostres illes del semestre de presidència espanyola de la Unió Europea on, sense cap dubte, la nostra comunitat, i concretament l'illa de Mallorca, ha tingut i continua tenint un protagonisme molt important, durant la presidència espanyola de la Unió; basta recordar la cimera de ministres de transport, on es tractà, entre d'altres, la problemàtica del transport aeri que tants i tants problemes havia causat als turistes que havien visitat les nostres illes durant la temporada 93-94. De no menys important hauríem de qualificar la cimera de caps d'Estat de Formentor, de la qual, si bé no es coneixen acords que tinguin efectes directes en la nostra comunitat, la simple presència de caps d'estat i primers ministres europeus i el desplegament de mitjans de comunicació que això suposa, pensam que per a una comunitat com la nostra, on vivim quasi exclusivament del turisme, és importantíssim, i és importantíssim que tinguem presència màxima en els mitjans de comunicació exteriors, i sense cap dubte ho vàrem aconseguir, atès que multituds de televisions, ràdios i mitjans escrits, com a conseqüència d'aquesta cimera, donarem reportatges de Mallorca i de la resta de les Illes arreu de tot el món.

Però, com hem dit abans, com una combinació de tot això, aquesta setmana es reuneixen a l'illa de Mallorca els ministres de turisme i les organitzacions sindicals i empresarials de la Unió Europea per tractar temes tan importants per a la nostra comunitat com és el turisme social europeu, que pot ajudar, en cas de dur-se a terme, a acabar amb un dels reptes més importants que tenim a la nostra comunitat, com és l'eradicació de l'estacionalitat, tant per a l'activitat econòmica de les Illes com per a l'estabilitat laboral dels treballadors d'hostaleria. Cal recordar que a Europa existeixen milions i milions de jubilats amb un poder adquisitiu molt important que ben canalitzat i amb les ajudes socials necessàries, tal com fa l'Insero al nostre país, i si tenim en compte la proximitat de les nostres illes respecte d'Europa i el bon clima que hi tenim durant l'hivern i la infraestructura hotelera de Balears, sense cap dubte la nostra comunitat està en una situació de privilegi per beneficiar-se d'una forma molt important del turisme social europeu.

Per tant, no voldríem que cap diputat d'aquesta cambra entengués o pensàs que el Grup Parlamentari Socialista, amb aquesta proposició no de llei, busqui algun benefici polític o algun protagonisme partidista, i molt manco ensabonar algú, l'única cosa que ens ha portat a presentar aquesta iniciativa és la consideració que el Parlament de les Illes Balears es pronuncii davant d'un fet tan important per a la nostra comunitat autònoma, així com instar la Conselleria de Turisme i el propi Govern a donar tot el suport possible a aquesta cimera. És per això que el Grup Parlamentari Socialista demana a totes les senyores i a tots els senyors diputats d'aquesta cambra que donin suport a aquesta proposició no de llei. Moltes gràcies.

(El Sr. Vice-president segon substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per fixar la posició, té la paraula el Grup Parlamentari Mixt.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. El turisme social que puguin rebre les Illes Balears fora de temporada contribueix efectivament a la desestacionalització de l'activitat en el sector turístic i ha de ser també interpretat com un element positiu dins les polítiques de benestar.

Dit això, no podem oblidar que la desestacionalització de l'activitat turística i en general de l'activitat econòmica a les Balears passar per una major diversificació de l'economia, amb la consegüent reducció del sector turístic. Desestacionalitzar l'activitat econòmica, sí, però sense augmentar la nostra dependència econòmica del turisme, convé recordar-ho a ls ministres, al Govern de la Comunitat Autònoma i al Grup Socialista; per cert, als ministres, també els podem agrair que hagin vengut fora de temporada. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Balanzat. Té la paraula el portaveu d'Esquerra Unida.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sr. President. Per part d'Esquerra Unida, donarem suport a aquesta proposició i també amb els arguments sobre la possibilitat de combatre l'estacionalitat i tot allò que significa la precarietat en l'ocupació cap als treballadors d'hoteleria. Finalment, també farem referència que d'aquesta cimera, segurament, com és corrent, no surten amb cap decisió, com va dir de la cimera de Formentor el Sr. Felipe González: hem decidit no decidir res. Suposam, que en aquesta de Calvià passarà el mateix. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Thomàs. Té la paraula el portaveu del Grup Nacionalista-PSM.

LA SRA. BOVER I NICOLAU:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades i senyors diputats, senyors consellers. El nostre grup, Nacionalista-PSM, donarà suport a la proposició no de llei relativa a la reunió informal de ministres de turisme de la Unió Europea a Calvià, presentada pel Grup Socialista i defensada per vostè, Sr. Marí. Sabem que el turisme és l'activitat econòmica més important de les nostres illes i, com a tal, genera un conjunt d'activitats i indústries implicades directament o indirectament dins aquest sector, activitats prou àmplies com perquè tinguin un pes preponderant en l'àmbit econòmic, en l'àmbit social i també en l'àmbit cultural. Som conscients que un dels problemes d'aquest sector és el de l'estacionalitat, l'acumulació de la demanda turística en un temporada molt concreta, la temporada estiuenca, i això fa que ens trobem amb una realitat: els costos de manteniment de la infraestructura hotelera, un elevat col·lectiu de treballadors i de treballadores d'hostaleria que només tenen accés a un lloc de treball durant la temporada turística i l'impacte territorial negatiu dels assentaments turístics.

Caldria, per tant, optar a unes mesures per pal·lir el factor de l'estacionalitat que possibilitassin allargar la temporada turística, donar estabilitat als treballadors i treballadores d'hostaleria i al mateix temps al sector turístic. Sabem que no hi existeix cap solució miraculosa, però sí que es pot suavitzar aquesta problemàtica.

El nostre grup, el Nacionalista-PSM, entén que per aconseguir un dels objectius que es planteja l'abatur de cara a 1996, que aquest objectiu és la captació de turistes a totes les temporades de l'any, s'ha de tenir present en la planificació de l'oferta turística allò que es denomina turisme social. Sabem, com vostè ha exposat, que en el municipi de Calvià, durant aquest mes de novembre, hi ha el centre de la política turística de la Unió Europea, on es donarà a conèixer el sistema de vacances de la tercera edat, els programes d'Insero, donar possibilitat de debatre aquest model i oferir-lo com a exemple als països de la Unió Europea. Per tant, es fa necessari que el Govern de la nostra comunitat autònoma col·labori en la cimera turística de Calvià i es plantegi també el desenvolupament d'un programa de turisme social aquí, a les nostres illes.

En el pressupost d'Ibatur s'hi inclouen diferents partides (com l'assistència a fires, 120 milions de pessetes; campanyes publicitàries, altres 120 milions de pessetes; diferents actes, 130 milions de pessetes) amb un pressupost de quasi mil milions de pessetes en total, amb la finalitat promoure l'oferta turística en els mercats nacionals i internacionals. Per tant, seria incoherent i símptoma de deixadesa que des del Govern balear, i més concretament des de la Conselleria de Turisme, no es participàs en la cimera de Calvià, on hi hauria, i n'hi haurà, representants del sector empresarial, sindical i delegacions governamentals per intercanviar opinions, experiències i obrir nous plantejaments de la política turística.

El nostre grup, Nacionalista -PSM, no entendria que la política turística que es dugués a terme des de la Conselleria de Turisme només anàs dirigida a mimar els grans *tour operators* i no es fes un plantejament més global tan necessari per solidificar i augmentar en qualitat la promoció de la imatge de les nostres illes. Per tant, trobam que és totalment adequat que el Govern de la nostra comunitat prengui part d'una manera activa en la cimera de Calvià.

El nostre grup, com he comentat abans, donarà suport a la proposició no de llei defensada per vostè, Sr. Marí. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Bover. Per fixar posició, té la paraula el diputat Sr. Palau.

EL SR. PALAU I TORRES:

Sr. President, senyores i senyors diputats. El nostre grup, el Grup Popular, surt aquí per fixar la seva postura davant la proposició no de llei que ha presentat el Grup Socialista sobre la reunió informal de ministres de turisme de la Unió Europea a Calvià. Vagi per endavant ja el nostre suport a aquesta proposició no de llei, a cada un dels punts o apartats que hi figuren, i també diré que benvingut sigui tot allò que des d'un lloc o de l'altre, bé sigui d'Europa o des del Govern central o des d'un altre indret, pugui afavorir-nos quant a la millora i a la captació de turisme per a la nostra comunitat autònoma. Tots sabem que un dels elements negatius, en podríem dir, que té la nostra indústria turística és precisament l'estacionalitat, i aquestes mesures que pareix que seran tractades en aquesta reunió informal van encaminades precisament a combatre l'estacionalitat amb aquest tipus de turisme social de la Unió Europea.

També voldria dir, però, que no és la primera ocasió en què es tracta aquest tema ni que el Govern de la Comunitat Autònoma hagi estat de mans plegades durant aquests darrers anys en un tema tan important i tan sensible per a la nostra societat com és el turisme d'hivern, com en deïm. Ja a principis de l'any 1993 el Govern balear, a través de la Conselleria de Turisme, va elaborar un document denominat *Programa europeu per a la tercera edat*, i aquest document, d'alguna manera, apart del contingut que tenia i de les accions que es pretenien dur endavant, fixava una sèrie de fases per, d'alguna manera, profunditzar dins l'oferta turística de les nostres illes. La prima fase era una presa de contacte, precisament amb el sector local, amb el sector turístic, amb les institucions, quant a fer una oferta atractiva, una oferta bona i una millora de les infraestructures a determinades zones perquè puguin acollir aquest tipus de turisme, i es va dur endavant al llarg de l'any 1993. La segona fase, que va ser l'enviament d'un esborrany d'aquest programa vacacional als diferents *tour operators* de tots els països que formen la Unió Europea, es va dur endavant entre abril i agost de l'any 1994, i no tan sols es va presentar aquest programa als *tour operators*, sinó que per part de determinats *tour operators* també es va fer arribar a la Conselleria de Turisme, en aquest cas, la seva opinió quant a aquest programa, i per no cansar els senyors diputats m'estalviaré dir-los allò que diuen cada un dels *tour operators* de les diferents nacionalitats, però en línies generals podem dir-ne que l'acollida va ser favorable i que el valoren positivament, i, com és natural, amb la introducció d'algun element que ells pensin que podria millorar aquesta oferta. La tercera fase va ser també l'enviament d'aquest esborrany als diferents membres, als diputats, del Parlament europeu, i que també es va dur endavant l'any 1994. I la quarta fase estava reservada per a l'any 1995, que era ampliació i profundització de les estructures bàsiques de la nostra comunitat autònoma, que és allò que es duu a terme en aquest temps.

Dit això, dic una altra vegada que celebrem precisament que en aquests moments hi hagi una conferència o una reunió tan important dels ministres dels diferents països de la Unió Europea precisament aquí, a la nostra comunitat, a l'illa de Mallorca, per tractar aquest tema. Crec que segurament ells ja seran coneixedors del document que en el seu moment el Govern balear va elaborar i va fer arribar a totes aquestes institucions que he dit. Esperam que en un futur no gaire llunyà pugui tenir això la seva traducció en una afluència positiva de turisme cap a les nostres illes.

Per tant, vagi per endavant una altra vegada el nostre suport a aquesta proposició no de llei.

Diré que tal vegada també ens hagués agradat que altres esdeveniments que hi ha hagut a les nostres illes, com ha dit molt bé el Sr. Diputat que l'ha defensada en representació del Grup Socialista, que s'han celebrat aquí, com la cimera de transports o la cimera de caps d'estat, als quals també hauríem estat tan sensibles, aquest parlament, en donar-los la benvinguda i també, tal vegada, en demanar ajudes per a ells, però de totes maneres, com dic, hi donarem suport, i no tan sols quant als punts que fan referència al parlament balear, sinó també quant a l'ajuda que hi pugui prestar el Govern balear, que aquest diputat que els parla té coneixement que hi ha una relació amb l'organització i que també en diferents actes hi col·laborarà. Moltes de gràcies, Sr. President.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

D'acord amb les intervencions, es pot considerar aprovada per unanimitat, aquesta proposta? S'aprova per unanimitat.

III.- Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 2401/95, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a modificació parcial de la Llei 3/1986, de 29 d'abril, de normalització lingüística.

Passam al tercer punt de l'ordre del dia, que fa referència a debat de presa en consideració de la Proposició de llei, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a modificació parcial de la Llei 3/1986, de 29 d'abril, de normalització lingüística. Per fer-ne la defensa, té la paraula e seu portaveu, el Sr. Andreu Crespi.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Avui tornam a pujar aquí per parlar de la nostra llengua i de la norma que parla de la nostra llengua, i hem de dir una vegada més que la Llei de normalització lingüística és una bona llei i que el que hem de fer és respectar-la i complir-la, tots i cada un dels ciutadans d'aquesta comunitat, i davant de tots, el Govern de la Comunitat Autònoma. No obstant això, en aquesta llei, i no en el seu cos dispositiu central, sinó en una disposició addicional, és a dir, en una disposició que s'emmarca dins d'una regulació posterior per part de l'administració competent, el legislador hi va preveure que, d'acord amb el sistema educatiu que estava en vigor en aquell moment, la llei d'educació de l'any 1970, aquells alumnes que per raons de residència temporal en aquesta comunitat no estiguessin al nivell lingüístic dels alumnes que hi residien, aquests alumnes, si ho sol·licitaven, poguessin ser exclosos de l'ensenyament de la llengua catalana. També, i en el mateix sentit, el decret que desenvolupava aquesta llei de normalització va incloure, que no ho incloïa la llei, aquells alumnes que per raons de discapacitats sensorials tenguessin dificultats en l'aprenentatge de llengües i que, per això, també, aquest alumnes, podien quedar exclosos d'aquest aprenentatge. També, la pròpia administració educativa eximia de determinades assignatures alumnes que per raons físiques o psíquiques o sensorials no poguessin arribar als nivells competencials que els exigia la legislació, així, aquells alumnes amb dificultats auditives greus, per exemple, quedaven exclosos de l'assignatura Llengua estrangera.

No obstant això, avui la situació és totalment diferent perquè hi ha hagut un canvi substancial, no de la Llei de normalització, sinó de la legislació educativa, a la qual feia referència la pròpia Llei de normalització. El sistema educatiu avui ordenat en la Llei d'ordenació general del sistema educatiu, la Logse, en els trams obligatoris no hi preveu exempció en cap cas, i per què no ho preveu? Perquè la reflexió que ha fet el parlament de la nació és que en el sistema educatiu obligatori no és objecte d'exempció cap tipus de cosa que l'administració educativa consideri necessària per a aquests alumnes, perquè estam parlant d'una educació obligatòria, és a dir, una educació que té per a objecte que tots els ciutadans i ciutadanes d'aquesta comunitat i d'aquest estat tinguin uns coneixements mínims, unes aptituds mínimes i una actitud davant la vida també de manera general.

Per tant, el tractament que es dona a situacions singulars, és aquella que la gent i la bibliografia educativa en denomina "adaptacions curriculars", i permeti'm que parli amb un llenguatge més planer, és a dir, els programes, els continguts, els instruments, les metodologies, que s'empren per què una alumna o alumne adquireixi uns determinats coneixements, no vénen predeterminats per una normativa acadèmica, sinó que cadascun dels centres educatius, a través del seu departament d'orientació, n'ha de fer qüestió i, per tant, ha d'adaptar aquests continguts a les capacitats i ritmes d'aprenentatge de cadascun dels alumnes, perquè així cadascun d'aquests alumnes puguin arribar a adquirir el màxim de coneixements que li permeten les seves condicions particulars.

Si mantinguéssim la situació actual de la Llei de Normalització lingüística, la llengua catalana com a assignatura del sistema educatiu es trobaria discriminada front a les altres matèries, mentre que totes les altres matèries serien apreses pel conjunt de nins i nines d'aquesta comunitat; arribant al coneixement que les seves capacitats li permeten, la llengua catalana seria exclosa d'una manera radical, i nosaltres entenem que els centres educatius, en aquest moment, ja disposen dels instruments suficients per a produir aquestes adaptacions curriculars que jo esmentava abans, i no només això, sinó que ja hi ha experiències a centres educatius on això es fa i, per tant, i seguint aquell consell que ens donava un destacat polític d'aquest estat, hauríem de fer normal allò que ja a determinats centres és normal i, per tant, creim que és lògic en aquest moment produir aquesta modificació de la Llei de Normalització en un moment on el sistema previst per la Llei d'Ordenació general del sistema educatiu ja s'està implantant d'una manera important en aquesta comunitat, del més important de l'estat.

L'any que ve, a l'illa de Menorca, pràcticament el cent per cent de l'educació ja estarà fent l'educació secundària obligatòria en substitució de l'antic batxillerat i la formació professional. Per tant, a més ara és el moment de produir aquesta modificació i de donar a l'administració competent en matèria legislativa sobre llengua catalana, al Govern de la comunitat i a la Conselleria d'Educació i Cultura, perquè pugui desenvolupar aquesta modificació donant instruccions als centres perquè a partir del proper curs -encara hi ha temps- puguin fer aquesta tasca tan important i que permetria, a més, una vertadera integració d'aquests nins i nines que, encara que en principi demostrin o manifestin la seva temporalitat, moltes vegades -i tots ho sabem- aquesta temporalitat es converteix en una permanència absoluta en aquestes illes i, per tant, això, la legislació anterior, provocava un greu problema a aquests al·lots i al·lotes perquè llavors havien de recuperar allò que no havien fet perquè els prescrivia l'autorització.

Si ara modifiquem aquesta disposició addicional quarta en el sentit que proposa el Grup Parlamentari Socialista resoldrem dos problemes: un és la integració durant el període de permanència d'aquests alumnes a la comunitat lingüística de l'escola i, segona, no produïrem aquests alts i baixos que es produïen quan aquests alumnes o pares d'aquests alumnes canviaven la seva residència temporal en aquestes illes per una residència permanent.

I els altres, i aquests alumnes que no cursen educació obligatòria, aquests alumnes que cursen els batxillerats o la nova formació professional o encara romanen en el sistema anterior, aquests alumnes per als quals no estan previstes adaptacions curriculars, sinó que el seu currículum ja és tancat perquè es dirigeixen a un objectiu concret, no és una educació obligatòria, per a aquests alumnes continuariem mantenint íntegrament la redacció de la disposició addicional quarta tal i com està contemplada en aquest moment a la Llei de Normalització lingüística.

Per tant, el que nosaltres proposam és posar al dia una legislació que en un moment era adequada, avui ho ha deixat de ser, perquè s'ha modificat la legislació a la qual es feia referència. Per tant, per això demanam el vot afirmatiu a aquesta cambra. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat, i s'obri un torn d'intervencions per part d'aquells grups parlamentaris que volen intervenir a favor de la proposta.

Per part del Grup Parlamentari Mixt té la paraula la seva portaveu, Sra. Maria Antònia Munar.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. Vull dir que des d'Unió Mallorquina i el Grup Mixt donam suport a aquesta proposta de modificació de llei a 3/1986 de Normalització lingüística, ja que entenem que és lògic que s'adapti al moment actual i que, de qualque manera, en el 1986 no existia la Logse i, per tant, no s'hi podia adaptar i creim que seria positiu per tal d'afavorir la presència del català en el nou sistema educatiu. Per tant, comptarà amb el nostre suport.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari Esquerra Unida té la paraula el Sr. Portella.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sr. President. Per part d'Esquerra Unida de les Illes Balears també manifestam el nostre suport a aquesta proposició per adaptar la Llei de Normalització lingüística a aquesta Logse -la Llei general d'Ordenació de l'ensenyament.

Pensam que és una llei marc, orgànica, i que, per tant, és lògic que es faci així. No obstant, pel que fa a l'aspecte segon, mantenim el nostre risc del manteniment de la disposició addicional quarta que fa possible l'exempció de l'ensenyament en llengua i literatura catalanes en aquest període d'ensenyament no obligatori durant tres anys, que la dificultat de supervisar, regular, controlar el seu manteniment, que és un risc que som nosaltres, i supòs que tota la cambra, coneixedors que existeix.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part del Grup Parlamentari PSM té la paraula el Sr. Mateu Morro.

EL SR. MORRO I MARCÉ:

Gràcies, Sr. President; Sres. i Srs. Diputats. Aquesta proposició de llei representa una adaptació de la Llei de Normalització lingüística al nou marc normatiu definit per la Llei Orgànica d'Ordenació general del sistema educatiu. En aquest sentit significa una passa endavant positiva; el Sr. Crespí l'ha defensada amb molt d'encert en la seva intervenció i estableix un mecanisme, l'adaptació curricular, sens dubte molt més adequat que no l'exempció. Per tant el nostre grup, la seva postura és evident. És evident en un sentit de suport a la proposició presentada pel Grup Socialista.

Volem dir, emperò, que, analitzant un poc el tema, hem de fer constar que les exempcions avui en dia, a les Illes Balears, les exempcions demanades d'ensenyament de llengua i literatura catalana, són poques, gairebé ínfimes; i volem aprofitar aquest fet per expressar que aquest no és un problema real, d'entitat, per al procés de normalització lingüística; això ens confirma en una profunda creença que el nostre grup té, i és que, que no s'hagi avançat més en la normalització lingüística, no és el resultat d'un conflicte social existent a les nostres illes. Per nosaltres, la poca entitat de les exempcions demanades els anys passats demostra que a les Illes Balears el conflicte lingüístic no està situat tant dins la societat, entre la gent que viu i treballa en aquesta terra, com a les ments, a la voluntat, d'uns determinats gestors polítics, d'uns governants que fins ara no han cregut que la llengua catalana és la peça fonamental de tota la nostra cultura, de tot el nostre patrimoni col·lectiu.

Més que davant un conflicte arrelat entre la gent dins la societat estam davant un debat que s'allarga, s'eternitza, fruit d'uns residus ideològics d'altre temps, traves mentals fruits d'una ideologia nacionalista espanyola excloent, intransigent, que tant de desastres polítics ha causat al llarg dels darrers dos-cents anys i que, avui, en un context democràtic, està en extinció i, afortunadament, cada vegada és més minoritària.

Es podrà dir que el nostre poble no ha arribat al nivell de defensa activa -i remarc, activa- de la seva cultura i la seva llengua en el qual han arribat altres pobles, però també és indiscutible que a la primera ocasió en la seva història contemporània en què, en un context democràtic, s'han pogut posar en marxa iniciatives de normalització, el nostre poble ha respost d'una manera admirable i avui la llengua catalana està en un procés de normalització, amb una participació social indiscutible; a pesar de tot, a pesar del menyspreu, a pesar de la ...

EL SR. PRESIDENT:

Perdoni, Sr. Diputat; jo demanaria a la gent que es troba a la Cambra que presti atenció a qui està en l'ús de la paraula, per favor.

EL SR. MORRO I MARCÉ:

Gràcies, Sr. President. Deia: a pesar del menyspreu, de la incomprensió, a vegades, moltes vegades, massa vegades, de certs governants, de certes institucions.

El problema, per tant, de la normalització de la nostra llengua, avui, a les Balears, és un problema en gran part artificial, extern al viure i pensar del nostre poble, i que actuant les institucions, els governs, amb coherència i rectitud, és a dir, seguint allò que el marc legal avui ja estableix, deixarà avui, pensam, creim, tenim esperança, deixarà aviat de ser problema.

Vostè, Sr. Crespí, pensam que ho creu així i que ho sap; vostè ha tengut a les seves mans una gran responsabilitat durant molts d'anys per a promoure la nostra llengua i, específicament, en el terreny de l'ensenyament que és el que avui parlam i discutim. El seu partit té encara aquesta responsabilitat i és una responsabilitat no secundària. Vostè, per exemple, sap quina és la importància de la catalogació, per posar un exemple, de les places de secundària com a places bilingües, segurament és qui en sap més d'aquesta cambra, tema negociat en el qual la Delegació del Ministeri d'Educació i Ciència va dir que sí, ha dit que sí; un tema determinant per al concurs de trasllats i per fer una passa important a favor de la nostra llengua dins l'ensenyament i, malgrat tot, així i tot, això no ha estat possible, no s'han catalogat les places, no hi ha encara aquesta passa important.

Miri, Sr. Crespí, el tema no és tant canviar el marc legal vigent com d'aplicar-lo; més que canviar una llei -evidentment ja hem manifestat la nostra postura favorable a aquesta iniciativa seva, però volem observar que més que canviar una llei que globalment és bona, ens preocupa avui, en aquests moments, la seva aplicació, que es treballi per fer efectiu l'ordenament normatiu vigent, i el Govern central i el Govern balear, tots dos, són els dos grans responsables d'aquesta aplicació.

Donam suport, per tant, a la seva proposició, però a la vegada feim constar que té importància però que allò de bon de veres pot fer avançar, avui, la plena normalització de la llengua catalana, pròpia d'aquestes illes, és l'aplicació d'un ample marc normatiu, extens, però verge en aplicació, desconegut en aplicació en la majoria dels caos, i no aplicat tant pel Govern balear com pel Govern central, i hem aprofitat l'ocasió per recordar-li que la responsabilitat del PSOE és important, és la més important per la no aplicació del marc normatiu vigent i per afavorir la normalització plena de la nostra llengua. Hi ha motius per treballar, amb esperança, amb optimisme. El nostre grup estam amb aquesta feina des de tots els nivells. Creim que hi ha persones a tots els partits, a tots els col·lectius dins la nostra societat, entusiasmades amb aquesta tasca, però aquesta feina s'ha de fer aviat, perquè la situació és molt difícil, molt crítica.

El Grup Nacionalista-PSM donarà suport a totes les iniciatives, vinguin d'on vinguin, que vagin en aquest sentit.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Té la paraula el portaveu del Grup Popular, Sr. Joan Marí.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats, atès que la Llei 3/1986 de 29 d'abril, de Normalització lingüística de les Illes Balears, en la disposició addicional quarta res no diu de la distinció actual entre educació primària i secundària ni, òbviament, entre educació obligatòria i no obligatòria, i atès que, de les dades que hi ha a la Direcció General d'Educació de la Conselleria de Cultura, Educació i Esports en relació a les sol·licituds i les resolucions d'exempció de l'aprenentatge de la llengua catalana dels anys 1992, 1993, 1994 i 1995, se'n dedueix que el nombre de sol·licitants de l'exempció matriculats als diversos cursos d'educació primària és molt petit, no sembla aconsellable la modificació d'una llei de caràcter general com és la de Normalització lingüística. En concret no és oportuna, idò, la modificació de la disposició addicional quarta, abans indicada, que el Grup Socialista pretén mitjançant la proposició de llei número 2401/95.

Nosaltres pensam que, en tot cas, seria molt més adequada una altra modificació en els sentit que, aquelles persones que poden acreditar la residència temporal de forma fefaent però que no poden acollir-se a l'exempció de l'aprenentatge de la llengua catalana perquè, tot i sent la seva residència a les illes conjuntural, sobrepassa els tres anys, puguin ser objecte de l'adaptació curricular corresponent que preveu la Llei Orgànica 1/1990 i que segurament en la rèplica tendrem l'avinentesa d'estendre'ns una mica més.

Per tant, el meu grup votarà que no a aquesta proposició de llei. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Torn de rèplica per part del portaveu del Grup Parlamentari Socialista; té la paraula el Sr. Crespí.

EL SR. Crespí I PLAZA:

Gràcies, Sr. President. Gràcies a aquells grups que han donat suport a aquesta proposta. Gràcies també als grups que han donat suport a aquesta proposta i han aprofitat també per renyar-me una mica, gràcies. No contestaré al Sr. Morro perquè allò que ell ha exposat no és objecte d'aquest debat i, a més, crec que han presentat ja una iniciativa en aquest sentit, que li dic ja per endavant que també li donarem suport en aquest aspecte concret, però no li contestaré.

I al Partit Popular tampoc no li contestaré. No esperava manco d'ells. Segurament, continuant la nova tècnica parlamentària que s'ha posat de moda en aquest parlament i que jo crec que arribarà a figurar en els anals del parlamentarisme de finals de segle: no donar suport a una proposta de l'oposició i al cap d'un parell de dies presentar la mateixa; si això és una nova tècnica per continuar avançant nosaltres estam disposats a fer-ho; continuarem presentant iniciatives i, si després aquestes iniciatives són assumides pel grup que dona suport al Govern i les duu endavant, ja ens donarem per contents. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Marí, té vostè la paraula.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Sr. Crespí, jo també, encara que em sàpiga una mica de greu, també el voldria renyar un poquet, però ho deixaré pel tercer punt. Jo estic segur que totes les senyores i senyors diputats entenen perfectament el que votarem d'aquí a un moment i, per tant, no ho tornaré a repetir, però sí que faré un breu resum a la seva rèplica i li diré que una llei tan important aprovada per consens previ, no es pot canviar per una qüestió menor com la que vostès pretenen, com la que acabam d'escoltar, i estic segur que tots els diputats d'aquesta cambra saben que només un 0,5% de tota la població escolar de les Illes Balears és la que podria demanar aquest objecte que discutim en aquest moment, exactament 700, 700 alumnes de 140.000.

Segon, la disposició quarta que vostès pretenen canviar, res diu respecte a la distinció que vostès fan de primària o EGB. I, finalment, Sr. Crespí, cregui'm que li dic amb el cor a la mà que em sap greu dir-li justament a vostè: perquè, quan vostè va ser Director Provincial d'Educació, no va complir allò que tantes voltes se li havia demanat des de la conselleria per tal que els nostres alumnes...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, no podem aquí fiscalitzar gestions duites a terme amb altres càrrecs o amb altres instàncies; jo prec que se ceneixin a l'assumpte.

EL SR. MARÍ I TUR:

Sr. President, moltes gràcies, però...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pons, crec que aquesta presidència ha cridat a l'ordre i també el crit a vostè. No em faci la veu en *off* ni per aprovar ni per recriminar una decisió presa per la presidència. Té vostè la paraula, Sr. Marí.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr. President. M'hauria agradat que aquesta mateixa postura l'hagués mantinguda quan un altre diputat l'ha alabat, al Sr. Crespí. Per tant, hi ha el que es diuen classes d'acolliment, que el Sr. Crespí sap perfectament el que és, i que és el ministeri el que té l'obligació d'acollir aquests infants que vénen de llocs allà on es parla català, que quan vénen aquí el ministeri -i així està previst- els doni la possibilitat, no per obligació, sinó per amor, d'aprendre la nostra llengua. Aquí està el nostre partit i aquí sempre estarà: mai imposició, sempre convicció. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Passam a la votació.

EL SR. Crespí I PLAZA:

Sr. President. Jo demanaria la paraula per al•lusions, perquè crec que malgrat...

EL SR. PRESIDENT:

Jo crec que aquesta presidència ha actuat d'una manera immediata quan ha entrat a una al•lusió concreta.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

No obstant, crec que ha quedat clar que s'ha fet referència...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat. Vostè coneix el Reglament com jo i, per tant, aquesta presidència interpreta que en el moment que hi ha hagut una al·lusió directa ha cridat l'atenció al diputat. Per tant no hi ha raó en aquest moment per entaular un nou debat i passam a la votació.

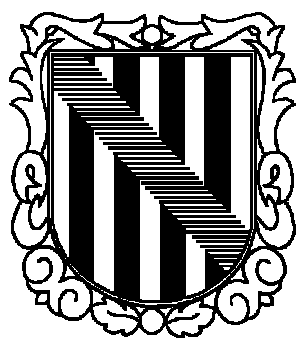
Senyores i senyors diputats que votin a favor de la proposició de llei, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies. Vots en contra?

Poden seure, moltes gràcies. Abstencions?

Queda rebutjada aquesta proposició de llei; a favor vint-i-vuit, en contra trenta, cap abstenció. Per tant queda rebutjada la proposició de llei.

I acabat l'ordre del dia, s'aixeca la sessió, comunicant que hi ha, ara mateix, una junta de portaveus per ordenar el debat d'avui capvespre.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma